

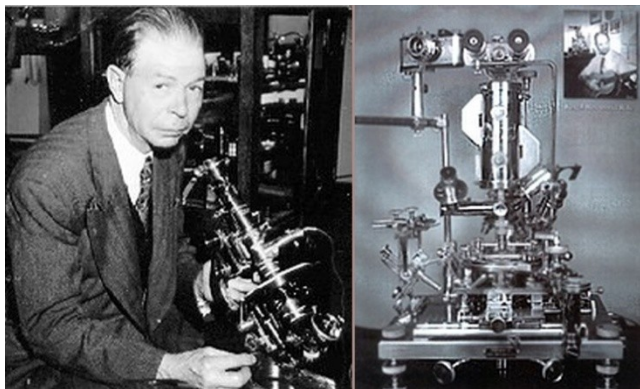

Dr. Royal Raymond Rife

Ste že slišali kdaj zanj? Verjetno ne, saj je splošni javnosti skorajda neznan, čeprav ga njegovo neverjetno odkritje uvršča v sam vrh genijev človeške zgodovine. Kaj je sploh bilo njegovo življenjsko delo in zakaj ga ne pozna cel svet?

Sijajni znanstvenik dr. Royal Raymond Rife se je rodil leta 1888. Po zaključenem študiju na Univerzi Johns Hopkins v Baltimorju v ZDA je bilo njegovo znanstveno delo usmerjeno v razvoj nove tehnologije, ki se danes uporablja v optiki, elektroniki, radiokemiji, biokemiji, balistiki in letalstvu. Nič ne pretiravamo, če rečemo, da je sam razvil takrat popolnoma novo znanost – **bioelektrično medicino**. Za svoja odkritja je prejel 14 uglednih nagrad in priznanj, Univerza v Heidelbergu pa mu je podelila častni doktorat za zasluge.

Dr. Rife je skoraj vse svoje življenje posvetil konstruiranju in izdelovanju medicinskih aparatov. Delal je za družbo Zeiss Optics, za vlado ZDA in nekatere pokrovitelje, med katerimi je bil najbolj znan milijonar Henry Timkin. Dr. Rife je bil izjemno izobražen mož in strokovnjak na veliko področjih. Med njegova največja odkritja in izume sodijo ultravijolični mikroskop, mikrodisektor, mikromanipulator in virusni mikroskop. V svojem času je veljal za enega od najbriljantnejših umov. Že leta 1920 je prvi na svetu izdelal virusni mikroskop, ki ga je leta 1933 izpopolnil in tako je nastal univerzalni mikroskop, sestavljen iz 6 tisoč delov in s 60.000-kratno povečavo. S tem, novejšim mikroskopom je lahko opazoval žive(!) viruse in tako Raymond Rife velja za prvega človeka, ki je videl živ virus, njegovo aktivnost in mutiranje. Virus se namreč hitro spreminja, da se prilagodi okolju, in dr. Rife je med drugim preučeval tudi to, kako virus pod vplivom kancerogenih snovi pretvarja zdrave celice v tumorske. In to v časih, ko so nekateri znanstveniki še trdili, da mikroorganizmi ne obstajajo.

Dr. Rife in njegov mikroskop

Rife je že v tistem času odkril virus raka in ga poimenoval *Cryptocides Primordeales* (leta 1948 ga je nato Virginia Livingston v svojih objavah preimenovala v *Progenitor Cryptocides*, ne da bi sploh omenila dr. Rifea ali se sklicevala na njegove raziskave). Da bi lahko potrdil svoje odkritje, je dr. Rife s tem virusom okužil 400 laboratorijskih podgan in vse so razvile rakasto obolenje. S svojo metodo je zatem ozdravil vseh 400. Poskuse in postopke je zelo natančno dokumentiral, v njegovem znanstvenem delu ni manjkalo posnetkov, fotografij, poročil in zapisov o raziskavah. Rifeov laboratorij so pogosto obiskovali drugi zdravniki in študenti, ki so si želeli osebno ogledati njegove poskuse in žive viruse. Podpirali so ga številni znanstveniki in zdravniki, med njimi tedaj najuglednejši in mednarodno priznani E.C. Rosenow, dr. Milbank Johnson, A. Kendall, dr. George Dock, A. Foord, R. Klein-Schmidt, R. T. Hamer, W. Morrison, G. Fischer, E. Kopps, K. Meyer, M. Zite in še mnogi drugi. Dr. Rife pa se ni preveč oziral na razprave, ki so se odvijale o njegovem odkritju, saj ga slava in čast nista zanimali, vso svojo pozornost je raje namenil izpopolnjevanju metode za uničenje virusov. Za to je uporabljal enako metodo kot za opazovanje živih virusov, t. j. resonanco (natančen postopek je podrobno opisan na internetu). S povečanjem intenzivnosti frekvence, ki je resonirala z naravno frekvenco virusa, je povečal oscilacijo virusa, kar je povzročilo njegov razpad, pri tem pa so vsa okoliška tkiva ostala nespremenjena, torej nič stranskih učinkov. (Na tej strani si lahko pogledate filmček, kako »raznese« enocelični organizem paramecij: <http://www.rife4life.co.nz/>). Tako je

Rife vložil ogromno časa in truda v odkrivanje frekvenc, ki uničujejo herpes, otroško paralizo, meningitis, tetanus, gripo in celo vrsto drugih nevarnih mikroorganizmov.

Leta 1934 je Univerza Južne Kalifornije ustanovila posebno medicinsko komisijo, da bi potrdila odkritja dr. Rifea. Iz bolnišnice v Pasadeni so v Rifeov laboratorij pripeljali 16 pacientov z diagnozo raka v zadnjem stadiju. Ekipa zdravnikov je spremljala paciente med terapijo, po 90 dneh pa naj bi ocenila njihovo zdravstveno stanje, če bodo še živi. Komisija je tako po 90 dneh terapije potrdila, da je od 16 pacientov 14 zdravih. Dva pacienta sta nadaljevala z zdravljenjem in po enem mesecu tudi pri njiju o raku ni bilo več sledu. Zdravniška komisija je potrdila, da je Rifeova terapija 100-odstotno uspešna.

Da bi izrekli priznanje genialnemu odkritju dr. Rifea, je 44 najboljših zdravnikov iz ZDA 20. novembra 1931 pripravilo slavnostni banket na posestvu dr. Milbanka Johnsona. Tam so zdravniki Rifeovo terapijo proglasili za »konec vseh bolezni«.

Vendar pa so nato do leta 1939 skoraj vsi ti ugledni zdravniki in znanstveniki zanikali, da so sploh kdaj poznali dr. Rifea. Kaj se je zgodilo? Zakaj taka »izguba spomina«? Kaj dejansko pomeni, če nekdo odkrije zdravilo za vse bolezni?

Novica o »koncu vseh bolezni« je prispela do dr. Morrisa Fishbeina, ki je leta 1934 postal večinski lastnik ameriškega medicinskega združenja American Medical Association (AMA) in je imel zelo vplivne zveze v politiki. Jasno je bilo, da je Rifeova terapija učinkovita in zelo poceni, potrebovala je samo napravo in nekaj elektrike. Fishbein je tako k dr. Rifeu poslal svojega odvetnika s »ponudbo, ki je ni mogoče zavrniti«. A dr. Rife jo je gladko zavrnil. Kmalu zatem so v Rifeov laboratorij v San Diegu vlomili in odnesli vse zapiske, posnetke in fotografije. Kdo je to storil, ni dokazano. Dr. Rife je poskušal nadomestiti izgubljene podatke, a so ponovno vdrli v njegov laboratorij in uničili neprecenljivi univerzalni mikroskop. Nato je bil v Laboratoriju Burnett v New Jerseyu, vrednem nekaj milijonov dolarjev, v katerem so zdravniki pripravljali postopke za potrditev rezultatov Rifeovega odkritja, preden naj bi bili uradno objavljeni, podtaknjen ogenj. Zadnji udarec je bila še nezakonita zaplemba vsega, kar je ostalo v laboratoriju dr. Rifea.

Zdravniki, ki so se postavili v bran dr. Rifeu, so izgubili dotacije in privilegije, veliko denarja pa je bilo vložnega tudi v to, da so tisti, ki so poznali njegovo terapijo, nanjo hitro »pozabili«. Tako je Arthur Kendall, direktor Northwestern School of Medicine, dobil na svoj račun četr milijona dolarjev (za tiste čase velike gospodarske krize je bil to ogromen znesek), se nenadoma »upokojil« in umaknil v Mehiko. Uglednega strokovnjaka dr. Georgea Docka so »utišali« z radodarno dotacijo in najvišjimi priznanji na področju medicine. Edino podjetje, ki je izdelovalo Rifeove naprave, Beam Rays Inc., je žožil v njem zaposleni inženir (pozneje se je izkazalo, da ga je financiral lastnik večje farmacevtske družbe) in podjetje je kljub dobljeni tožbi bankrotiralo zaradi pravnih stroškov. Predstavniki AMA so obiskovali zdravnike, ki so uporabljali Rifeove naprave, in jim grozili, da jih bodo izbrisali iz registra, če ne prenehajo izvajati terapije. Medicinski časopisi, ki so jih večinoma financirale farmacevtske družbe, nadzorovala pa AMA, niso želeli objavljati člankov o Rifeovi terapiji. Na koncu so dr. Rifea vsi, razen dr. Couchea in dr. Johnsona, pustili na cedilu.

Dr. Rife je uvidel, da njegovo življenjsko delo in odkritja – posvetil jim je 50 let svojega življenja – niso samo ignorirana, ampak naj bi bila tudi »pokopana« z njim. V drugi polovici svojega življenja je bil Rife priča razvoju od konjske vprege do reaktivnih letal, videl je, kako obolelost za rakom v ZDA strmo narašča in kolikšne zasluge kujejo z zdravili za bolezni, ki jih je sam dokazano pozdravil. Kot primer, v nekem obdobju je bilo vložnih 176.500 prošenj za odobritev zdravila. Tista, ki so pokazala »ugodne« rezultate pri eni šestini(!) odstotka primerov, so bila odobrena za prodajo. Dr. Rife je preostanek življenja preživel zapuščen, saj se sam ni mogel boriti proti veliki mašineriji. Uteho je iskal v alkoholu in umrl leta 1971 v 83. letu starosti.

Na srečo pa njegovo delo ni umrlo z njim. Rifeovi učenci so skrivaj nadaljevali z raziskavami na področju bioresonančne medicine. Več zdravnikov in inženirjev je rekonstruiralo njegove naprave in leta 1986 je Barry Lynes objavil knjigo »Zdravilo za raka, ki je res učinkovalo« (*The Cancer Cure That Worked*) ter druga gradiva o dr. Rifeu in njegovem izjemnem dosežku.

Raziskave dr. Rifa so nadaljevali drugi znanstveniki, med njimi dr. Beck, dr. Lakhovski in tudi Hulda R. Clark, katere knjiga »Terapija za vse bolezni« je prevedena tudi v slovenščino in jo imamo tudi v naši knjižnici (s primeri diabetesa, visokega krvnega pritiska, napadov božjasti, sindroma kronične utrujenosti, migrene, Alzheimerjeve bolezni, Parkinsonove bolezni, multiple skleroze itd.). Na seznamu, ki ga vsako leto dopolnjujejo zdravniki z vsega sveta, je zdaj že več kot 500 bolezni, ki jih je mogoče zdraviti s pomočjo frekvenc (resonance).

Izbrala in prevedla Nives Mahne Čehovin

Več virov (v angleščini jih je na internetu res veliko, slovenski viri so večinoma prevodi teh):

♥ 1) Rife Research, Europe: <http://www.rife.de/>; ♥ 2) <http://www.whale.to/v/rife.html>; ♥ 3) <http://www.unsolvedrealm.com/2012/02/26/suppressed-inventions-royal-raymond-rife-the-cure-for-most-diseases/>; ♥ 4) <http://rense.com/general31/rife.htm>; ♥ <http://www.rife4life.co.nz/>